

bepaalde receptoren: de receptoren bij zoogdieren die voor een groot deel van de aangeboren immunerecognition van ziekteverwekkers verantwoordelijk zijn. Er bestaan overtuigende bewijzen dat deze receptoren verantwoordelijk zijn voor het ontdekken van de 'moleculaire patronen die met de ziekteverwekker verbonden zijn' en/of 'leveren van het 'gevaarssignaal'.

Bron: www.wikipedia.be

Daar waar Fabre 'tussen' en 'binnen en buiten' tussen mensen en de wereld (als kosmos, als taal) benadrukt, staan bij Sloterdijk in zijn bespreking van 'tussen' en 'binnen en buiten' de binnen- en buitendiale relatie tussen mensen onderling op de voorgrond.

Inter-fa e: ruimte tussen gezi ten.

Waar is de mens? Deze vraag wordt door de Diogenes-figuur in *histoire...* vaak gesteld.

De vraag naar 'tussen' is ook een zoeken naar deze eerder vermelde dialektiek van binnen en buiten. Het is een zoektocht naar een verhouding tot de Ander. Waarbij een object-subjectrelatie steeds meer plaats ruimt voor de relatie met 'nobje ten'.

De eerder besproken proeses van wederzijdse infectie kan ook uitgewerkt worden tussen een mens en de machine (computer) of tussen de kunstrijtus en het werk. Sloterdijk begint zijn mediale theorie – zoals eerder aangegeven – met de beschrijving van 'tussen' en foetale samenwonen, met zijn fluïde overgang tussen moeder en kind. Dit foetale samenzijn roept ook de resonantie in van geluidsgolven, parallel met de fluïde verbinding. Het is een 'rijk van 'tussen', waarbij 'tussen' en geluidsgolven 'tussen' vroegste medium is tussen moeder en kind. De planta en navelstreng fungeren dus als interfa e tussen moeder en kind. Later zal de mens steeds op zoek gaan naar dit rijk van 'tussen', naar een transitionele ruimte, naar nobje ten.

Virtuele realiteit is uiteindelijk pas geloofwaardig wanneer de gebruiker vergeet dat hij met een computer werkt. Met andere woorden: wanneer de computer meer is geworden dan louter een object dat wij observeren. Het is in dat geval onduidelijk waar het object eindigt en 'tussen' begint. De computer is dan een nobje ten geworden. Nobje ten zijn fenomenen die zij niet voor ons bevinden maar ons omringen. Nobje ten zijn dus objecten die in 'tussen' status van object ontkend worden omdat 'tussen' afwezig is. Vormen van samenwonen en gevoel ergens toe te beoren (bijvoorbeeld een bepaalde nationaliteit of maatschappelijke groep) zijn dus eerder nobje tien dan objectief.

Vanuit deze optiek zijn interfa es niet gebaseerd op een oppositie tussen twee mutueel exclusieve entiteiten, maar wel op de interpenetratie tussen twee entiteiten. Zoals ook 'tussen' en water in *histoire...* 'tussen' en liam en de kosmos interpenetreert. Bij Fabre krijgt 'tussen' eerder de allures van een spiritueel manifest dat oproept om in 'tussen' te gaan tegen

verdeeld. Vele soorten, met inbegrip van zoogdieren, hebben 'tussen' volgende type:

- 'tussen' humorale immuunsysteem, dat op bacteriën en virussen in de lichaamsvloeistoffen (zoals bloed) reageert. Zijn primaire antistoffen zijn immunoglobulines, ook antilichamen genoemd, die door de bacteriën worden geproduceerd.
- 'tussen' cellulaire immuunsysteem, dat andere cellen beïnvloedt die door virussen worden besmet.

Dit gebeurt door bacteriën. Bron: www.wikipedia.be

et uitgedroogde overgedetermineerde liam van 'tussen' en gerationaliseerde ego dat implodeert en zoekt naar grenzen van woestijnen.

Immunologie e fitnessstraining

Gottfried Benn⁵ stelde dat we, wanneer we als individu naar binnen kijken, ofwel een leegte aantreffen, ofwel 'tussen'ologie. Hij gaat 'tussen' tegen de idee dat we bij introspectie een betekenisvol, op zichzelf staand 'ik' aantreffen. 'tussen' zogenaamde 'ik' is ofwel een leegte, een imaginaire constructie, ofwel een structuur van 'tussen' en 'ik' in relatie met de buitenwereld. Maar nooit de op zichzelf staande entiteit van 'tussen' en 'artesiaanse ego. Volgens Sloterdijk stuiten we 'tussen' op een sfeer. Waarbij een sfeer steeds begint bij paren. 'tussen' individu is steeds in verhouding tot een Ander, met als eerste basale verhouding de relatie moeder-kind in de baarmoeder. 'tussen' is als 'tussen' ware een sferologische uitwerking van Rimbauds *'Je est l'autre'*. 'tussen' naar binnen kijken is noodzakelijkerwijze tegelijkertijd een 'naar buiten' kijken.

Bij elke blik naar binnen nemen we iets waar dat tegelijkertijd in en om ons is. Zoals 'tussen' o's, zoals 'tussen' voort en de droogte van Fabre, zoals de kunstrijtus en het kunstwerk. Sloterdijk komt zo tot een mediaal begrip van subjectiviteit, een subjectiviteit die niet berust op een onderscheid tussen liam en geest, maar op iets daartussen. Een transitionele ruimte die 'tussen' onderscheid object-subject op eeft. Ruimte en leven tussen gezi ten: de inter-fa e. Tegenover de idee van de individualistische mens als geïsoleerd depressief punt in een

Tegenover het idee van de individualistische mens als geïsoleerd depressief punt in een willekeurig 'rondom' wordt de euforie van het 'minstens twee' geplaatst.

willekeurig 'rondom' wordt de euforie van 'tussen' 'minstens twee' geplaatst. Tellen begint bij twee en breidt zij meer en meer uit... Immunologie is dus geen kwestie van één afgezonderde bol, maar van de aanwezigheid van 'tussen' s. We hebben volgens Sloterdijk 'immunologische fitnessstraining' nodig. Zodat we vreemde elementen kunnen integreren en zodat we een onderscheid kunnen maken tussen wat vijandig is en wat niet. Een immunologie en een ruimte als voorwaarde om 'tussen' o's te reëren. Niet om 'tussen' zelfde' te reëren, maar om subtiele verschillen te onderscheiden. Het is de immunologie van de permeabele huid, die intergepenetreerd wordt, zonder te veel hygiëne of deodorant die de huid probeert te dichten.

1 Sloterdijk, Peter: *Sferen*, Boom: Amsterdam, 2005, p23.

2 Uit: *Metamorfosen*, Ovidius.

3 Thomas Mann (*1952) is Professor Culturele Studies aan de Humboldt Universiteit in Berlijn. Hij is medestichter van het Hermann von Helmholtz Centrum voor Culturele Wetenschappen aan Humboldt.

4 Veel eerder al Paracelsus (1493-1541) de ontdekking gedaan dat er van magneten een mysterieuze kracht uitging die ook tussen mensen onderling bestond. Maar het is Mesmer die bijdroeg tot de grote bekendheid en verspreiding van 'tussen' 'dierlijk magnetisme'.

5 Gottfried Benn (1886-1956) is een Duitse schrijver, dichter en essayist.